

Medlemmerne Exemplarer af Danmarks Statistisk, statistisk Tabelværk, 4de Række Littr. D. Nr. 8 b, indeholdende Kongerigets Vareindførsel og Udførsel, samt den indenlandske Frembringelse af Brændevin og Røesukker i Aaret 1884.

Exemplarer deraf ere omdelte til Medlemmerne.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886 er givet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Holstein: Jeg skal minde om Formandens tidligere Bemærkning, gaaende ud paa, at der jo efter den nuværende Grundlov, og efter at den derimod stridende Bestemmelse i den gamle Grundlov er bortfalden ved Grundloven af 1866, ikke er Noget til Hinder for, at et Forslag, der een Gang er forkastet i et Thing, fremsættes paany og paany gjøres til Gjenstand for Thingets Beslutning. Jeg skal dertil føie den Bemærkning, at ligesom det altsaa er Ret for Regjeringen paany at øste Thingets Afgjorelse om en een Gang fra Thingets Side afgjort Sag, saaledes er det ogsaa Pligt for Regjeringen, uden Hensyn til, at Folkethinget allerede har forkastet en provisorisk Lov, ikke desto mindre at forelægge den, efter som Regjeringens Forelæggelsespligt efter Grundlovens § 25 ikke blot er en Pligt til at skaffe Rigsdagens Sanction af det Skridt, den har gjort, men ogsaa en Forpligtelse til at aflægge Regnskab for, hvad den har gjort. Det er Noget, der fremtræder klart og viser sig tydeligst ved saadanne provisoriske Love, hvis Virketid er udløben paa den Tid, Rigsdagen træder sammen. Saa er der jo ikke Tale om nogen Stadfæstelse af Loven, men kun om at aflægge Regnskab. Hvad selve dette Forslag angaar, saa er det jo et Forslag, med Hensyn til hvis Realitet Thinget allerede een Gang har fattet sin Beslutning, og der er jo siden den Tid ikke fremkommet Noget som helst, der kunde bevæge Thinget til at forandre sin Opfattelse af dette Forslags grundlovstridige Karakter og øvrige Egenskaber; tværtimod — hvad der siden er sket,

kan kun bestyrke Thinget i Rigtigheden af den Beslutning, det een Gang har fattet. Jeg foreslaar derfor, at Thinget ved Forslagets fornøiede Fremlæggelse fra Regjeringens Side gjentager den Beslutning, som det een Gang har fattet, ved at nægte Forslagets Overgang til anden Behandling. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Scharling: Jeg har selvfølgelig den aldeles modsatte Opfattelse af den, der kom til orde igjennem det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein). Jeg tror tværtimod, at man ved nu at forkaste det foreliggende Forslag gjør et temmelig skjæbnsvangert Skridt, som næppe vil være til Held for hele Udviklingen. Jeg har altid tidligere ved Behandlingen af Finantslovsforslaget for det kommende Finantsaar søgt at gjøre gjældende, at den Bei, som Regjeringen fulgte, da der den første April 1885 ikke fandtes nogen af Rigsdagen vedtagen Finantslov, var den, som lettest aabnede en Mulighed for at komme ind i regelmæssige finantsielle Tilstande igjen, og jeg er fremdeles af den Ansættelse, at dette vil være Tilfældet, og at man ved nu at forkaste dette Lovforslag vil gjøre det langt vanskeligere at komme ind i den Tilstand, som vi dog Alle maa ønske ret snart maa indtræde. Det blev sagt af den ærede første Taler, at der ingen Forandring var sket, siden Thinget forkastede et enslydende Lovforslag, der var indbragt ved et privat Initiativ. Der er dog imidlertid paa et Punkt en, som jeg tror, ikke uvæsentlig Forskjel, og det er den, at Regjeringens Stilling er og vil blive en anden efter dette Lovforslags Forkastelse, end den var efter det første Lovforslags Forkastelse. Regjeringen vil, dersom dette Lovforslag forkastes, blive nødt til at søge en anden Hjemmel for Statshusholdningens fortsatte Førelse, en Hjemmel, der ligger de grundlovmæssige Former fjærnere end denne og gjør det vanskeligere at komme tilbage til grundlovmæssige finantsielle Tilstande. Det er jo bleven udtalt og udtalt efter selve den provisoriske Lovs Udstedelse af Oppositionens Hovedorgan, at der jo ikke kan være Tale om, at vor Statshusholdnings Maskineri skal gaa istaa, og det blev udtalt udtrykkeligt netop for det Tilfælde, at der ikke forelaa nogen af Rigsdagen vedtagen Finantslov, at det dog er givet, at Statens uomsængelige Fornødenheder altid skulle tilfredsstilles. Den Regjering — den sidste paa lovlig eller ulovlig Grund — som nogen eneste Dag forsømte at anvise Staten dens Livsfornødenheder, vilde